

Εντελώ ς απρογραμμάτιστα έτυχε να περπατώ ανάμεσα σε διαδρόμους σούπερ-μάρκετ. Περιμένοντας για μια συνάντηση, έπρεπε να ροκανίσω λίγο χρόνο, ο καιρός ήταν βροχερός, ομπρέλα αδιάβροχο απουσίαζαν και η ατμόσφαιρα του πολυκαταστήματος φάνταζε λιγότερο ενοχλητική από τα διάφορα café της περιοχής.

Προσπαθούσα να θυμηθώ αν χρειαζόμουν κάτι, χαζεύοντας τα κατάφορτα ράφια του σύγχρονου ναού κατανάλωσης, λοξοκοιτώντας και την ώρα που δεν περνούσε. Μέχρι που σκόνταψα πάνω στο λογότυπο της Kodak. Το πορτοκαλί φόντο με την κόκκινη σύνθεση και το λέτεριν με τη φίρμα. Ήταν το αμπαλάζ για λαμπτήρες, που περίμεναν τον επόμενο ιδιοκτήτη τους κρεμασμένες. Αντί για ISO 100, έγραφαν 1200 LUMEN 12W=82W.

Η πρώτη μου φωτογραφική μηχανή ήταν μια Kodak Instamatic 233. Δώρο Χριστουγέννων του 1968. Τρελλή χαρά. Εννοείται πως την έχω ακόμα, λειτουργική. Έπαιρνε φιλμάκι σε κασέτα, το οποίο έφερε την ονομασία 126 και μέσα στο χάρτινό κουτί ήταν επιπροσθέτως συσκευασμένο σε ένα είδος αλουμινόχαρτου. Όταν το έσκιζες για να το τοποθετήσεις στην κάμερα, μοσχοβολούσε κάτι που ακροβατούσε ανάμεσα στη χημική βιομηχανία και την ανεξερεύνητη τέχνη.

Εάν θέλετε να χρησιμοποιήσετε την κάμερα, πρέπει να έχετε έναν μπαταρία και να έχετε έναν φάσμα. Η κάμερα είναι πολύ εύκολη στην χρήση και το εγχειρίδιο, που είναι πολύ μικρό, είναι πολύ εύκολο να το χρησιμοποιήσετε.